

Live Anmeldelse - Mikkel Ploug Group - af Jakob Østergaard Nielsen - Gaffa 2007

Mikkel Ploug Group opviste intet mindre end dynamisk og inciterende musikalsk pløjning, der flere gange var ved at udvikle sig til regulær (jazz)tractor pulling

Mikkel Ploug udgav sidste år sin selvbetitlede debut, der over en bred kam modtog positive anmeldelser nationalt og internationalt. Det var for så vidt helt i orden, da albummet både rummede absolut gedigne kompositioner, solidt og nærværende sammenspil og notoriske Mark Turner i front sammen med Ploug selv, og alt den herlighed skulle tilsyneladende forløses igen, da Ploug stillede op med de samme musikere (Skovbakke og Carpio) og overvejende det samme materiale, der tegnede albummet. Denne mandag aften lagde Jazzbar Bent J på Nørre Allé lokaler til foran et meget begrænset publikum, der prisværdigt gjorde hvad de kunne, men også afslørede at det er forbavsende få århusianere, der kan trækkes til (og ud), selv når en amerikansk jazz(verdens)stjerne gæster byen, og billetterne ikke koster flere hundrede kroner og gælder en stopfyldt Lille Sal i Musikhuset.

Materialet denne aften var skrevet af Ploug selv, og aftenens første sæt åbnedes af den drevent kejtede "Look Up", der ikke forløste kvartettens potentiale, men tværtom lagde ufrivilligt i kakkellovnen til den let genkendelige og iørefaldende "Breakfast Special", hvor Carpio indledte og kapelmesteren leverede sin første solo, der var så plougsk og kryptisk gestikulerende, at første nummers kvaler var snildt overvundet, og vejen herefter lå åben. "Motion" fulgte med en smuk indledning af Ploug selv og fortsatte med en inciterende melodisk dybde, der generelt indrammer de sirligt og besk svungne kompositioner, kapelmesteren er leveringsdygtig i. Første sæt lukkedes herefter med "Paint", der dynamisk zig-zaggende også fremviste den rockede og pågående kant, der indtil videre havde hersket det meste af aftenen.

Andet sæt skulle vise sig at bliver endnu mere massivt og intenst end det første. Her åbnede den (pløk)melodiske og iørefaldende "Four", der sagtens kunne være A-singlen (hvis der da nogensinde skulle komme sådan en), hvor Ploug leverede en akkordbaseret og svært rytmisk solo, der blev fulgt af en fræsene Turner, der lige på stedet demonstrerede sin rummelige, men samtidig hårdtpumpede klasse. Den efterfølgende "Big City Walk" indeholdt nogle af de samme iørefaldende kvaliteter, og herefter fulgte "First Song", der var aftenens første ballade og fremviste en anden side af det store melodiske og specifikt plougske talent. De øjeblikkelige perler var der efterfølgende en del af i andet sæt (og derfor kan de heller ikke alle sammen nævnes her), men det skal anføres, at der denne aften var tale om en stor intensitet og en visionær og kløgtig musiceren, der vitterligt stod ud og kun et par gange årligt indfinder sig på den smalle, århusianske jazzscene.

Derfor kan det stjernemæssigt alligevel kun blive til et lige ved og næsten, da første sæt ikke helt forløste kvartettens enorme potentiale, og Bent J denne aften ikke udgjorde nogen synderligt stimulerende ramme. Mikkel Ploug var derimod absolut stimulerende og en (ung) mand, man skal regne med, der både indeholdte en særegen, melodisk dybde og et stort kryptisk og solistisk pulserende hjerte, og hermed gives en insisterende og lysende opfordring videre til at opleve ham igen den 23/4 i Musikcaféens noget mere egnede og knap så mentalt røgfylde lokaler.

- Jakob Østergaard Nielsen